

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**de staatssecretaris van Justitie,
appellant,**

**tegen de uitspraak in zaak nr. 06/51873 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 2 juli 2007 in het geding tussen:**

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 september 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij uitspraak van 2 juli 2007, verzonden op 5 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 augustus 2007, hoger beroep ingesteld.

De vreemdeling is in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 4 klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het standpunt van de minister dat de vreemdeling vage en summiere verklaringen heeft afgelegd over de organisatie waarvoor hij heeft gewerkt, de huiszoeking die bij hem thuis is verricht en de informatie die door hem is verkregen over het Ministerie van Inlichtingen, als zodanig niet kan leiden tot de conclusie dat het asielrelaas ongeloofwaardig is, nu de kern van het asielrelaas is dat hij bij terugkeer in Iran vreest voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) omdat hij een deel uit het boek "De Duivelsverzen" heeft gescand en op het internet heeft geplaatst, en de beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas zich hierop dient te richten. Volgens de staatssecretaris dienen, ter toetsing van zijn standpunt over de geloofwaardigheid van het asielrelaas, alle onderdelen van het relaas in onderlinge samenhang door de rechtbank te worden beoordeeld.

2.1.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 21 augustus 2003 in zaak no. 200303336/1: JV 2003/448), behoort de interpretatie van door de vreemdeling afgelegde verklaringen, evenzeer als de beoordeling van de geloofwaardigheid van de daarin gestelde feiten, in de eerste plaats tot de verantwoordelijkheid van de minister en dient de wijze waarop die verklaringen door de minister zijn opgevat terughoudend te worden getoetst.

De rechtbank heeft ten onrechte afzonderlijke oordelen over de verschillende onderdelen van het asielrelaas gegeven en een eigen interpretatie van de verklaringen van de vreemdeling gegeven in plaats van te onderzoeken of grond bestaat voor het oordeel dat de minister niet in

redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat het asielrelaas als geheel ongeloofwaardig is.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De overige grieven behoeven geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 27 september 2006 alsnog ongegrond verklaren. Daartoe wordt het volgende overwogen.

2.2.1. De vreemdeling heeft gesteld dat de minister zijn asielrelaas ten onrechte ongeloofwaardig heeft geacht. Hij heeft betoogd dat hij gedetailleerde en consistente verklaringen heeft afgelegd en voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij in de bijzondere negatieve belangstelling van de Iraanse autoriteiten staat.

2.2.1.1. In het besluit van 27 september 2006 en het daarin ingelaste voornemen heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van de vreemdeling ongeloofwaardig is.

De minister heeft overwogen dat het niet aannemelijk is dat de vreemdeling een deel van het boek "De Duivelsverzen" heeft gescand en op de website van een organisatie, waar hij een bijbaan had als webmaster, heeft geplaatst en daardoor in de bijzondere negatieve belangstelling van de Iraanse autoriteiten is komen te staan. De minister heeft het niet geloofwaardig geacht dat de vreemdeling dit risico heeft genomen. Daartoe heeft hij in aanmerking genomen dat de vreemdeling een functie vervulde als hardwarespecialist bij de "National Iranian Productivity Organisation", zodat hij, gezien die functie, moest weten dat te achterhalen is door wie en waar informatie op een website wordt geplaatst en dat Iran, zoals ook blijkt uit het algemene ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van februari 2006 inzake Iran, een strenge internetcontrole kent. Ook heeft de minister in aanmerking genomen dat de vreemdeling heeft verklaard dat hij de passage van het boek dat hij op de website heeft geplaatst niet op papier zou verspreiden in Teheran omdat dit gevaarlijk is, hij niet heeft kunnen vermelden van wie hij heeft vernomen dat het Ministerie van Inlichtingen hem zocht en hij geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn stelling dat hij vanwege de verspreiding op het internet in het land van herkomst was opgeroepen om bij de rechtbank te verschijnen. Voorts heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling vage verklaringen heeft afgelegd over de organisatie die de desbetreffende website in beheer had, nu hij niet kon vermelden van wie de website was, hij geen duidelijk antwoord kon geven op de vraag door wie de werkzaamheden binnen de organisatie werden gecontroleerd, en onduidelijk is gebleven op welke wijze hij ervan op de hoogte was dat de organisatie inmiddels is opgeheven.

De verklaring van de vreemdeling dat hij reeds in de bijzondere negatieve belangstelling van de Iraanse autoriteiten stond vanwege de vlucht van zijn familie naar Nederland, heeft de minister eveneens ongeloofwaardig geacht. Daartoe heeft de minister overwogen dat de vreemdeling dit uitsluitend heeft onderbouwd met de verklaring dat hij tijdens zijn militaire dienst hiervan problemen heeft ondervonden, nu hij niet de rang kreeg

toebedeeld die hij had moeten krijgen en hij pas zijn afzwaaiboekje heeft gekregen nadat hij het adres van zijn ouders in het buitenland had gegeven. Verder heeft de minister in dit verband in aanmerking genomen dat de vreemdeling zijn familie in Nederland in 2004 heeft bezocht en hij naar eigen zeggen bij de in- en uitreis van Iran geen problemen met de Iraanse autoriteiten heeft ondervonden.

De Afdeling is van oordeel dat de minister zich op grond van de in het besluit gegeven motivering in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van de vreemdeling ongeloofwaardig is.

2.2.2. Bij het aanvullend beroepschrift van 6 juni 2007 heeft de vreemdeling een kopie van een doopcertificaat overgelegd en aangevoerd dat hij ook vanwege zijn recente bekering tot het Christendom bij terugkeer naar Iran een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Bij het aanvullend beroepschrift van 8 juni 2007 heeft de vreemdeling documenten overgelegd, waaruit naar hij stelt blijkt dat hij momenteel activiteiten verricht voor een Duitse organisatie voor ex-moslims die zich bezighoudt met mensenrechten in Iran en betoogd dat hij ook vanwege deze activiteiten bij terugkeer naar Iran een reëel risico loopt op een met voornoemd artikel strijdige behandeling.

De vreemdeling heeft aldus nieuwe asielmotieven aangevoerd, die geen verband houden met het in het kader van de aanvraag afgelegde asielrelaas. Artikel 8:69, eerste lid, van de Awb noch artikel 83 van de Vreemdelingenwet 2000 heeft hierop betrekking, zodat beoordeling van die motieven en de dienaangaande overgelegde stukken niet in de onderhavige procedure kan plaatsvinden.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 2 juli 2007 in zaak nr. 06/51873;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. C.H.M. van Altena, Leden, in tegenwoordigheid van mr. F.S.N. Nasrullah-Oemar, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

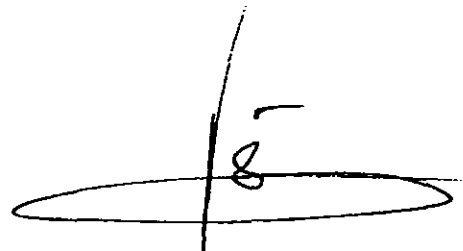
w.g. Nasrullah-Oemar
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 november 2007

404.

Verzonden: 22 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/51873

Datum uitspraak: 2 juli 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Iraanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. A.M.I. Eleveld,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 27 september 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 14 april 2006 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 24 oktober 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 19 juni 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. H. Verbaten.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiser werkte in Iran als ICT-er voor een overheidsinstelling genaamd *Daarnaast had hij een bijbaan als webmaster bij een bedrijfje dat een forum op internet had waar maatschappelijke vraagstukken werden behandeld. Eiser was verantwoordelijk voor techniek. Hij kreeg opdrachten om artikelen te plaatsen. Eiser heeft onder andere delen uit het boek De Duivelsverzen van Salman Rushdie op de site geplaatst. Op deze site werd verder gesproken over de verkiezingen in Iran. Op 3 januari 2006 ontving eiser een dagvaarding. Hij moest zich op 5 januari 2006 melden bij Revolutionaire Rechtbank. Eiser werd daar ondervraagd. Hij werd tijdens het verhoor beledigd en vernederd. Onder andere vanwege feit dat zijn ouders al eerder uit Iran zijn gevlucht. Eiser kreeg te horen dat hij Teheran niet mocht verlaten. Op 7 januari 2006 vernam eiser dat hij zijn contract bij het *niet zou worden verlengd. Op 17 januari 2006 werd hij gebeld met de mededeling dat hij zich op 19 januari 2006 opnieuw moest melden. Eiser was bang dat gevangen genomen zou worden of vermoord en is gevlucht.**

3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het asielaanvraag van eiser ongeloofwaardig is. Verweerder is van oordeel dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een pagina uit het boek De Duivelsverzen heeft gescand en op internet heeft geplaatst. Het is volgens verweerder om die reden ook niet aannemelijk dat eiser in Iran voor de Revolutionaire Rechtbank heeft moeten verschijnen en dat hij te vrezen heeft voor de Iraanse autoriteiten. Nu het relaas van eiser niet geloofwaardig is, komt eiser niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiël op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, van de Vw 2000.

4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Eiser is van mening dat verweerder onvoldoende aandacht lijkt te hebben voor zijn gecompliceerde vluchtrelaas. Het bestreden besluit is volgens eiser onvoldoende zorgvuldig voorbereid door verweerder. De redeneringen van verweerder die tot het oordeel hebben geleid dat het relaas van eiser ongeloofwaardig is, zijn volgens eiser slechts gebaseerd op vermoedens. Eiser wijst op het Algemeen Ambtsbericht Iran van de Minister van Buitenlandse Zaken van februari 2006 waaruit volgens eiser blijkt dat bepaalde groepen internetgebruikers, waaronder internettechnici, het slachtoffer worden van schendingen van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Eiser is van mening hij een gedetailleerd en consistent vluchtrelaas heeft en dat hij geloofwaardig heeft verklaard over zijn activiteiten in Iran. Het punt van een dreigende schending van artikel 3 van het EVRM is derhalve ten onrechte onderbelicht gebleven.

5. Bij aanvullende gronden van 6 juni 2006 heeft eiser een kopie van zijn doopcertificaat overgelegd gedateerd *. Eiser heeft aangevoerd dat hij vanwege zijn recente bekering tot het christendom bij terugkeer naar Iran eveneens het risico loopt om te worden onderworpen aan een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling.*

6. Bij brief van 8 juni 2007 heeft eiser nog een aantal documenten overgelegd. De overgelegde documenten zijn opgesteld in het Farsi. Bij fax van 19 juni 2007 en ter zitting heeft eiser vertalingen van deze documenten overgelegd. Uit de documenten blijkt volgens eiser dat hij momenteel zeer actief is bij een Duitse organisatie die zich bezighoudt met de mensenrechten in Iran en bij een Duitse organisatie voor ex-moslims. Eiser loopt bij terugkeer ook vanwege deze activiteiten een risico op schending van artikel 3 van het EVRM.

7. Verweerder stelt zich ten aanzien van het doopcertificaat op het standpunt dat dit niet kan worden aangemerkt als een feit of omstandigheid dat na het nemen van het bestreden besluit is opgekomen in de zin van artikel 83 van de Vw 2000 omdat het certificaat slechts een kopie betreft. Verweerder is van mening dat de goede procesorde zich er tegen verzet dat de rechtbank bij haar beoordeling rekening houdt met het feit dat eiser zich heeft bekeerd tot het christendom. De vertalingen van de door eiser overgelegde stukken zijn volgens verweerder te laat ingebracht. Verweerder ziet niet in waarom eiser deze niet eerder heeft kunnen overleggen. Daarnaast betreft het ter zitting overgelegde stuk een niet officiële vertaling. Verweerder is van mening dat de rechtbank het alleen al om die reden niet in haar beoordeling kan betrekken.

8. De rechtbank overweegt als volgt.

9. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken.

10. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een pagina uit De Duivelsverzen op internet heeft geplaatst. Verweerder acht de verklaringen van eiser daarover ongeloofwaardig. De rechtbank kan de redenering die verweerder hieraan ten grondslag heeft gelegd niet volgen. Verweerder werpt eiser enerzijds tegen dat hij heeft verklaard dat hij het op internet plaatsen van een pagina uit De Duivelsverzen niet gevaarlijk vond en dat eiser vanuit zijn positie bij de en gelet op zijn kennis van het internet toch beter had moeten weten. Anderzijds werpt verweerder aan eiser tegen dat hij heeft verklaard dat hij de pagina die hij op internet heeft geplaatst nooit op papier zou verspreiden omdat dit gevaarlijk en dat hij heeft verklaard dat hij het een ander zou afraden om een dergelijk stuk op internet te plaatsen.

11. De rechtbank begrijpt dat verweerder zich hierbij baseert op het verslag van het nader gehoor van 30 mei 2006. Hierin staat onder ander het volgende.

(...)

"Hoe kan dat? U werkte voor een overheidsdienst, u weet de inhoud en het gevaar van het lezen/bezit van de Duivelsverzen. Toch plaatst u een deel hiervan op internet, zonder op de gevaren acht te slaan. Stel dat iemand u zou vragen om die gescande pagina van de Duivelsverzen op papier of op straat te gaan verspreiden in Teheran, wat zou u dan doen?

Dat had ik nimmer gedaan. Maar dat is anders.

Hoe is dat anders? U brengt het in de openbaarheid in uw land, binnen uw geloofscontext, binnen de context van uw land en gelet op de gevoelige positie van het boek?

Dit is mijn persoonlijke visie: als je een kind vertelt dat als het niet goed zijn best doet op school, op het einde blijft zitten, zou het minder onder de indruk zijn dan als je zegt: de kachel is heet, je zult je handen branden. Het gevaar beleeft hij op twee verschillende manieren.

Stel dat een collega het (de rechtbank begrijpt:) had moeten plaatsen en hij had het u verteld, wat had (de rechtbank begrijpt:) u dan gezegd?

Dan is het anders. Op het moment dat ik het deed, was het naar mijn gevoel anoniem. Als een ander het zou vragen, had ik gezegd: doe het niet. Er weten dan twee mensen vanaf.

Hoezo kunt u een dergelijke handeling als anoniem schetsen?

Op veel websites tref je veel zaken aan die veel erger zijn. Je weet niet wie er verantwoordelijk (de rechtbank begrijpt:) is.

U zit zelf in netwerken en websites. Dan weet u toch dat je kunt achterhalen wie er dingen op websites plaatst?

Zo dacht ik er niet over.

Hoe kan dat? U bent geen leek die per ongeluk iets op internet zet?

Ik zag er geen gevaar in."

(...)

12. De verklaringen van eiser zoals hierboven weergegeven komen niet (geheel) overeen met de wijze waarop deze door verweerder in het bestreden besluit en in het voornemen zijn weergegeven. Verweerder heeft geen rekening gehouden met manier van vraagstelling en de context waarin eiser bepaalde dingen heeft verklaard. De rechtbank is van oordeel dat dit eveneens een rol dient te spelen bij de beoordeling van de geloofwaardigheid.

13. Voor zover eiser wel zou hebben verklaard wat verweerder heeft weergegeven in het bestreden besluit ziet de rechtbank niet in waarom eiser terwijl hij wist dat het gevaarlijk was en dat hij het een ander zou afraden er niet voor gekozen kan hebben om toch een stuk uit De Duivelsverzen op internet te plaatsen. De rechtbank kan de redenering van verweerder dat juist deze verklaringen van eiser het relaas ongeloofwaardig maken niet volgen. Het feit dat iets gevaarlijk is, betekent niet dat mensen er automatisch voor kiezen om datgene niet te doen. Het feit dat je iemand anders afraadt iets te doen, betekent nog niet dat je het zelf niet zou doen. Tevens is het mogelijk dat eiser de gevaren inderdaad heeft onderschat. Uit het Algemeen ambtsbericht van februari 2006 blijkt weliswaar dat Iran behoort tot de landen met de strengste internetcontrole, maar uit dit ambtsbericht blijkt niet dat het onmogelijk is om anoniem te blijven indien men een stuk op internet plaatst. Het is derhalve ook mogelijk dat eiser er vanuit mocht gaan dat hij het stuk anoniem op internet kon plaatsen. Niet gebleken is dat dit in Iran volstrekt onmogelijk is. Verweerder heeft ter zitting desgevraagd ook niet kunnen aangeven hoe de internetcontrole in Iran werkt en wat er allemaal gecontroleerd wordt.

14. Verweerder stelt zich daarnaast op het standpunt dat eiser vage en summierere verklaringen heeft afgelegd omtrent de organisatie waar hij voor werkte, omtrent de huiszoeking bij hem thuis en omtrent de informatie die hij over het Ministerie van Inlichtingen had. Daarnaast heeft eiser volgens verweerder niet aannemelijk gemaakt dat hij al eerder negatief in de belangstelling stond bij de Iraanse overheid. De rechtbank is van oordeel dat deze vage en summierere verklaringen het relaas van eiser nog niet ongeloofwaardig maken. Dit geldt te meer nu de kern van het asielaas van eiser is, dat hij is gevluht omdat hij vreesde voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM omdat hij een stuk uit De Duivelsverzen op internet had geplaatst. De beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas van eiser dient zich hierop te richten.

Registratienummer: AWB 06/51873

5

15. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser ongeloofwaardig is. Het bestreden besluit ontbeert ten aanzien van de beoordeling van de geloofwaardigheid een deugdelijke motivering. De rechtbank zal het beroep gegrond verklaren wegens schending van het motiveringsvereiste van artikel 3:46 van de Awb. Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak.

16. De rechtbank is van oordeel dat verweerder de door eiser bij brief van 6 juni 2007 en bij brief van 8 juni 2007 overgelegde stukken bij het nieuw te nemen besluit in haar beoordeling dient te betrekken. Gezien het feit dat eiser stelt dat hij bij terugkeer naar Iran zal worden vervolgd, kan aan deze stukken niet iedere relevantie worden ontzegd.

17. Nu de beroepen gegrond worden verklaard acht de rechtbank termen aanwezig verweerder onder toepassing van artikel 8:75 van de Awb te veroordelen in de door eiseressen gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht en de daarbij behorende bijlage begroot op in totaal € 644,- voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

De beslissing

De rechtbank

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het besluit van 27 september 2006;

draagt verweerder op binnen zes weken een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser ten bedrage van € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze kosten dient te voldoen aan eiser.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C. van Linschoten en in het openbaar uitgesproken op 05 juli 2007 in tegenwoordigheid van drs. M. van der Wel als griffier.

VERZONDEN OP

05 JUL 2007

de griffier

voor fotokopie conform

De griffier van de

Rechtbank te 's-Gravenhage
Nederlandse Organisatie voor
Arbeidsrecht

de rechter

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).